

[Undervisningsministeren]

tekbanken, kunne medføre, at de gældstynge­de flygter fra pengeinstitutterne i utide, altså at der opstår et motiv til bevidst at misligholde lånene, og det har jo aldrig været meningen; det er der heller ingen her i salen der ønsker. Hvorfor skulle man blive i pengeinstituttet og afvikle sin gæld over 15 år, hvis man ved at misligholde kan blive saneret efter højst 10 år? Det synes jeg er et problem.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at stort set alle lån er afviklet inden garantiperiodens udløb. Det Radikale Venstres forslag under punkt 4 vil derfor kunne medføre, at tilbagebetalingen bevidst trækkes i langdrag, og det er der jo ingen af os der ønsker.

For så vidt angår rentetilskud pr. automatik vil der blive tale om et tilskud til alle uanset trang, og det kan blive en dyr løsning og er næppe rimeligt, for nogle får jo ganske gode indtægter og derved ganske gode muligheder for at klare også en meget stor studie­gæld. Dem skal vi jo ikke hjælpe.

Jeg vil gerne til slut gentage, at Det Radikale Venstres forslag på mange punkter ligner regeringens. Jeg mener bestemt, at vi kan opnå enighed om noget, der ligger i omegnen af regeringens og Det Radikale Venstres forslag. Det afgørende er, at vi bruger de penge, vi vil bruge, sådan, at de kommer lige nøjagtig den hårdest ramte gruppe til hjælp, uden at vi hjælper alt for mange, som kunne have hjulpet sig selv, og uden at vi skaber et motiv til at misligholde, selv om man egentlig godt kunne overholde sine forpligtelser. Det er vel sagen i en nøddeskal. Det er lettere sagt end gjort, det skal jeg være den første til at indrømme. Regeringens forslag er altså udtryk for den balance, som vi mener man bør finde mellem disse modstridende hensyn, og jeg håber, at et flertal vil kunne gå ind i nogle konstruktive drøftelser, som fører til noget, der ligger i nærheden af det, regeringen har foreslået.

Erling Olsen (S):

Når det drejer sig om uddannelsesstøtte og gældssanering, har vi drøftet og konstrueret her i Tinget i meget lang tid. Det kan de studie­gældsramte ikke leve af. Nu nærmer vi os det tidspunkt, hvor der må træffes en afgørelse, og jeg mener, at de tre forslag, der er til behandling i dag, må være de sidste ind-

læg i debatten, før der sker noget. Jeg mener også, at studiestøtteproblemet og gældssaneringen må finde en samlet løsning, og at principperne herfor under udvalgsarbejdet må blive aftegnede meget snart.

Om selve gældssaneringen vil jeg sige, at tager man vores studieforslagsstøtte med gældssanering indbygget, ligner det ganske meget det, der er kommet fra SF, for vores udgangspunkt er, at af det, man tjener ud over dagpengene, skulle man, omsat til dagens terminologi, bruge den ene halvdel til skat, og den anden halvdel skulle man hugge lige over og bruge dels til sig selv, dels til afdrag på sin studie­gæld. Dette betyder, oversat til SF-forslagets terminologi, at vores forslag ikke ligger på en 15 pct.s sats, men på en 25 pct.s sats.

Hvis det kombineres med den støtte, der er håb om efter det radikale forslag om ændring af uddannelsesstøtten, vil studie­gælden for praktisk taget alle uddannelsessøgende være afviklet, inden der er gået disse 10 år. Derfor synes jeg, det er en helt rigtig tankegang, at man siger: man skal ikke trække mere end 10 år med renter og afdrag. Når de 10 år er gået, gør man op: hvad har du tjent i den mellemliggende periode? Hvad burde du have betalt efter vores 25 pct.s regel? Hvad har du betalt? Har du betalt mindre, så hænger du på resten, og har du levet op til det her, stryger vi resten af studie­gælden.

Det afgørende er, at der nu foreligger nogle forslag, men jeg føler ikke, at vort forslag ligger særlig tæt på regeringens forslag – for at sige det mildt. Jeg føler derimod, at det er meget nemt at finde en fællesnævner for de Radikales forslag, SFs forslag og vores, og nu tror jeg, vi har pligt til ikke at drøfte og konstruere mere, men at sætte os ned og få noget praktisk ud af det, sådan at vi kan få løst dette meget påtrængende problem for de studie­gældsramte.

Connie Hedegaard (KF):

Indledningsvis skal jeg meddele, at jeg også taler på CDs vegne, da CDs ordfører ikke kan være til stede.

Det er jo meget naturligt, at regeringens forslag er det mest gennemarbejdede, men det er da glædeligt at kunne notere, at der i det radikale forslag er en hel række paralleller til regeringens, og det viser så også, at der